

indkaldelse fra det offentlige Side maatte drage Omsorg for, at Indgrebet i den indkaldtes sædvanlige Tilværelse blev saa lidt føleligt som muligt. Der indførtes derfor en mildere Trangsbedømmelse og i det hele paa en Række Punkter en Forskel i Behandlingen af disse Trangstilfælde og dem, der normalt afhjælpes ved Ydelse af almindelig Kommunehjælp i Henhold til Forsorgslovens Bestemmelser. Man ønskede, at den indkaldtes Familie inden for rimelige Grænser skulde kunne *opretholde den vante Levestandard*. Det blev derfor udtrykkelig fastsat, at der kunde ydes Hjælp til Fortsættelse af Lejemaal af Lejlighed eller Butik, til Afdrag paa Gæld, stiftet til Erhvervelse af Genstande anskaffet til paagældendes Husførelse eller til erhvervsmæssig Brug samt til Betaling af Underholdsbidrag, der ikke kan udbetales forskudsvis af det offentlige, alt i det Omfang, i hvilket det sociale Udvalg skønnede, at paagældende vilde have afholdt disse Udgifter, hvis han ikke var blevet indkaldt. Al saadan Hjælp skulde ydes som Særhjælp, og det sociale Udvalg var berettiget til at bestemme, at de i Forsorgslovens §§ 205—07 omhandlede Retsvirkninger af forskudsvis udbetalte Underholdsbidrag for hele Bidraget eller en Del deraf bortfaldt.

For værnepligtige Forsørgere, der indkaldes til *Civilbeskyttelsestjeneste*, blev der med Hjemmel i § 6 i Lov Nr. 336 af 25. Juni 1940 ved Bekendtgørelse af 9. Juli 1940 givet Regler ganske svarende til de i Forsorgslovens § 281 fastsatte, dog at Hjælpen ikke begrænsedes til Personer, der tidligere havde aftjent deres Værnepligt. De Personer, der blev indkaldt til Civilbeskyttelsestjeneste, var i stort Omfang ældre Aar-gange, som man fandt havde Krav paa en forsvarlig Hjælp, herunder til deres Familie, under Indkaldelsen.

Efter de hidtil gældende Regler kunde der ikke ydes den særlige Hjælp til *værnepligtige under den første Uddannelse og den i umiddelbar Fortsættelse heraf følgende Deltagelse i fortsat Øvelse, fortsat Tjeneste som Befalingsmandselev eller pligtig Tjeneste som værnepligtig Befalingsmand o. l.*

Dette ændres ved den heromhandlede Lov, hvis Indhold er følgende:

{ 281, Stk. 1, 1. Punktum, i Lov om offentlig Forsorg, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 337 af 29. Juli 1942, affattes saaledes:

»Naar en værnepligtig forretter Militærtjeneste, er det sociale Udvalg i vedkommende Tidsrum forpligtet til at afhjælpe paagældendes egen eller hans Families Trang.«